

i åtnjutande af mer och mindre statsbidrag, hvilket dock kommer att dröja, i fall icke Riksdagen välvilligt beslutar en förhöjning af anslaget, nu värdsamt föreslå förhöjning till ett mindre belopp än hvad Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen äfvensom motionären vid flera föregående riksdagar föreslagit, ty äfven med ett förhöjdt anslag till 250,000 kronor blifver många orters behof af små vägförbättringar afhulpet.

Jag vågar alltså värdsamt föreslå,

att anslaget till bidrag för anläggning af nya samt omläggning eller förbättring af backiga eller eljest mindre goda vägar må för år 1881 bestämmas till 250,000 kronor i stället för af Kongl. Maj:t äskade 200,000 kronor.

Stockholm den 27 Januari 1880.

J. G. Granlund.

N:o 114.

Af Herr J. G. Granlund: Angående underdånig skrifvelse om ändring i gällande expeditionstaxa.

Uti nu gällande expeditionstaxa af den 30 November 1855 förekomma rörande lösen af *bevis* följande bestämmelser:

Gravations-, å fast egendom,

a) för tio år:

Under första afdelningen hänföras samtliga underdomstolar, magistrater m. m.

på landet: angående hemman, hemmansdel eller lägenhet, för hvarje af dessa till och med tre	3 kronor,
öfver tre till och med sex	2 ”
öfver sex.....	1 krona,

dock ej att lösen må påföras högre än	20 kronor,
såvida beviset icke omfattar egendom som är belägen i flere härader etc. etc.	
i stad: angående gård eller obebyggd tomt, jemte sådan jord, som ej får derifrån söndras eller särskildt intecknas:	
för hvarje tomtnummer till och med tre.....	3 kronor,
öfver tre till och med sex.....	2 ”
öfver sex.....	1 krona,
angående annan jord med eller utan åbyggnad af till och med tre tunnlands rymd	3 kronor,
för hvarje tunnland deröfver.....	1 krona.
Hvad som öfverskjuter jemt tunnland räknas för fullt tunnland.	
Lösen för gravationsbevis å gårdsfastighet eller stadsjord må dock ej öfverstiga	20 kronor.

Uti de öfverdomstolar och kollegier m. fl., hvilka tillhöra andra afdelningen, är ofvanstående belopp dubbelt; dock lärer väl sällan kunna förekomma att ifrågasvarande bevis begäres annat än vid underdomstolar. Jag afser således egentligen den lösen som förefinnes under 1:sta afdelningen, ehuru, om ändring sker, den naturligtvis bör ske under båda afdelningarna.

När nu för ett hemman på landet, det må innehålla 1,000 tunnland, i lösen för ett gravationsbevis erlägges 3 kronor, så får man för en jordegendom i stad, som öfverstiger 20 tunnland, betala för dylikt bevis 20 kronor.

Men om en jordrymd till större eller mindre areal är tillhörande en tomt eller gård under sådana vilkor, att den derifrån ej får afsöndras eller särskildt intecknas, så kostar ett dylikt bevis, då det afser

ett tomtnummer, endast 3 kronor,

två ” ” ” 6 ” o. s. v.

Det finnes till åtskilliga städer sådan jord som icke tillhör gård eller tomt, utan får fritt säljas.

Om nu af sådan jord en areal af öfver 20 tunnland, den må vara af sämre beskaffenhet t. ex. betesmark, säljes till en mindre bemedlad person i och för odling och bebyggande och denna behöfver inteckna densamma, så fordrar län-gifvaren gravationsbevis och för detta får nu betalas 20 kronor eller lika mycket som för ett dylikt bevis, hvilket kan omfatta 11 tomtnummer i stad och hvarmed äfven kan vara förenadt betydliga jordarealer. Det torde väl derföre vara rättvist, att en dylik jordegare icke må vara skyldig att i lösen för sitt gravationsbevis er-lägga större belopp än egaren till ett helt hemman på landet eller en tomt i stad.

Orsaken till den nu varande bestämmelsen angående lösen för gravations-bevis å jord i stad, som ej tillhör gård eller tomt, och som nu blifvit tillämpad uti

25 år kan man svårligen fatta, möjligen afsågs dermed att det skulle förorsaka vederbörande som ega utfärda gravationsbevis mer än vanligt besvär att få reda på invecklade eganderättsförhållanden rörande sådan jord i stad som ej tillhörde gård eller tomt.

Men om ock detta i vissa fall var förhållandet under den tid nu gällande expeditionstaxa utfärdades, så torde detta betydligt förändrats genom införandet af de nya fastighetsböckerna, då väl hvarje särskildt jordegas blifver i fastighetsboken vid köp införd under särskildt N:o eller Litt.

Jag vågar alltså föreslå, att lösen å gravationsbevis för jord i stad hvilken icke tillhör gård eller tomt skall beräknas såsom för annan fastighet efter N:o eller särskildt fastighet och icke efter tunnland.

Det förslag jag nu framställt torde visserligen föranleda till någon minskning af de väl behöfliga inkomster vederbörande expeditionshafvande, särdeles i de mindre städerna, nu ega, men rättvisa och billighet synes mig böra påkalla den föreslagna förändringen, och under åberopande af hvad jag här ofvan anfört vågar jag värdsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om ändring i nu gällande Expeditionstaxa rörande lösen af gravationsbevis för jord i stad i den syftning jag här ofvan anfört.

Stockholm den 27 Januari 1880.

J. G. Grankund.